

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiae S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Tertiæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romæ, 1619

Vtrum opera mortificata per peccatum, per pœnitentiam reuiuiscant? 5

urn:nbn:de:hbz:466:1-38725

Utrum opera mortificata per peccatum, per penitentiam reuiuif. ant?

544

AD quintum sic proceditur. Videtur, quod opera mortificata per peccatum, per penitentiam non reuiuif. Si enim per penitentiam subsequenti remittuntur peccata praterita, ita etiam per peccatum sequens mortificantur opera prius in charitate facta. Sed peccata dimissa per penitentiam non redeunt, ut supra dictum est*. Ergo videtur, quod etiam opera mortificata, per charitatem non reuiuif. ant.

4. dif. 14.
q. 2. ar. 3.
q. 2. ad d.
22 q. 1. a.
1. ad 6. et
Hebr. 6.
lec. 1. col.
2. et lec.
2. co. 2.
* q. praec.
ar. 1.
art praec.

¶ 2 Præterea, Opera dicuntur mortificari, ad similitudinē animalium, quæ moriuntur: ut dictum est †. Sed animal mortuum non potest iterum uiuificari. Ergo nec opera mortificata possunt iterum per penitentiam reuiuif. ant.

¶ 3 Præterea, Opera in charitate facta, merentur gloriam secundum quantitatem gratiæ, vel charitatis. Sed quandoque per penitentiam homo resurgit in minori gratia, vel charitate. Ergo non consequitur gloriam secundum meritum priorum operum. Et ita videtur, quod opera per peccatum mortificata, non reuiuif. ant.

SED contra est, quod super illud Ios. 2. Reddam vobis annos, quos comedit locustæ; dicit * glo. Non patiar perire vbertatem, quam cum perturbatione animi amisistis. Sed illa vbertas est meritum bonorum operum, quod fuit perditum per peccatum. Ergo per penitentiam reuiuif. ant. opera meritoria prius facta.

gl. interl.
ibi.

RESPONDEO dicendum, quod quidam dixerant, quod opera meritoria per peccatum sequens mortificata, non reuiuif. ant. per penitentiam subsequentem, considerantes quod opera illa non remaneant, ut iterum uiuificari possint. Sed hoc impedire non potest, quin uiuificentur. Non enim habent vim perducendi in vitam æternam (quod pertinet ad eorum vitam) solum secundum quod actu existunt, sed etiam postquam actu esse desinunt, secundum quod

rema-

remanent in acceptatione diuina . Sic autem remanent quantum est de se , etiam postquam per peccatum mortificantur: quia semper Deus illa opera, prout facta fuerunt , acceptabit , & sancti de eis gaudebunt: secundum illud Apocal. 2. Tene quod habes, ne alius accipiat coronam tuam. Sed quòd isti, qui ea fecerunt, non sint efficacia ad ducendum in vitam æternam, prouenit ex impedimento peccati superuenientis, per quod ipse redditus est indignus vita æterna . Hoc autem impedimentum tollitur per pœnitentiã , in quantum per eam remittuntur peccata . Vnde restat, quòd opera prius mortificata, per pœnitentiã recuperant efficaciam perducendi eum, qui fecit ea, in vitam æternam: quod est ea reuiuiscere. Et ita patet quòd opera mortificata , per pœnitentiã reuiuiscunt .

Ad primum ergo dicendum , quòd opera peccati, per pœnitentiã abolentur secundum se: ita scilicet quòd ex eis ulterius Deo indulgente, nec macula, nec reatus inducatur. Sed opera in charitate facta non abolentur à Deo , in cuius acceptatione remanent: sed impedimentum accipiunt ex parte hominis operantis. Et idèò remoto impedimento, quod est ex parte hominis operantis , Deus implet ex parte sua illud quod opera merebantur.

Ad secundum dicendum , quòd opera in charitate facta non mortificantur secundum se (sicut dicitur in co. 47. cum est *) sed solum per impedimentum superueniens ex parte operantis . Animalia autem moriuntur secundum se, in quantum priuantur principio uitæ. Et idèò non est simile.

Ad tertium dicendum , quòd ille qui per pœnitentiã resurgit in minori charitate , consequetur quidem præmium essentiã secundum quantitatem charitatis, in qua inuenitur. Habebit tamen gaudium maius de operibus in prima charitate factis , quàm de operibus, quæ in secunda fecit: quod pertinet ad præmium accidentale .